

Soile Isokoski:

"Iga päeva elan nii, nagu oleks see viimane"

Aga 2001. aasta võib tähendada läbimurret Ameerikasse – vähemasti sai *Metropolitan Opera* esindajaga Salzburgi festivalil niimoodi kokku lepitud.

Alanud aastasse mahub aga tööd muidugi veel: Prantsusmaal, Itaalias, Saksamaal...

Rahast olulisemad on inimsuhted

Saksamaal – tõsi küll – on Soile Isokoski viimasel ajal tööd võtnud vähem: eriti ahvatlevad ettepanekud, nagu koostöö Claudio Abbadoga Berliinis välja arvatud. Sest Saksamaal kehtib uute seaduste järgi kord, mis välismaalastelt hoopis enam makse nõuab. "Ma ei arva hoopiski, et raha on siin elus kõige

Muusika heastab kõik muu

"Ma olen õnnelik inimene," teatab Soile Isokoski äkki pisut ootamatult. "Olen kümme aastat rännanud mööda maailma, aga tunnen muusikast rõõmu isegi siis, kui olen väga väsinud ja küllastunud pakkimisest ja reisimisest. Kui lennukid hilinevad ja pagas tuleb Bangkoki kaudu ja kolleegid on haiged ja kingad pigistavad ja kostüüm ei istu..."

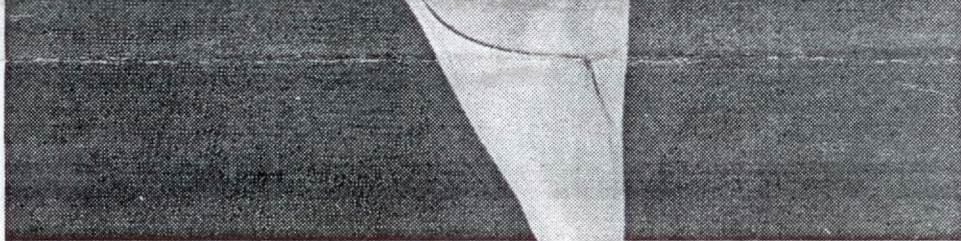
Vaba aeg? "No näiteks siis, kui oma saatjaga mõnd uut aariat harjutan," teatab lauljanna mõttesse süvenenult ja hakkab siis ka ise nakatavalt naerma. Põhjendades, et iga vaba hetk Helsingis, kus ta siiski ka korterit peab, pole kaugeltki vaba.

mest pärinenuna eelistab Soile Isokoski paljudele eestlastelegi Lapimaalt tuntud põdraliharõoga.

Üks põhjus võõras kohas söögitegemiseks on veel: "Restorani minnes hindaksin head seltskonda. Üksipäini seal istuda pole just suurem asi."

Aplauside keskel ükski

"Vahel – eriti pärast edukat etendust ja ovatsioone on muidugi üksildasse hotellituppa tulla pisut nukker. Aga küllap minu Lapi juurtest tuleneb mingisugune sisemine rahu, ma suudan püsida iseendaga tasakaalus. Ja ma tunnen end ükski päris hästi. Mul ei ole kunagi igav. Pealegi võtsin ma mõni aasta tagasi vastu olulise otsuse:

Õnnelik inimene Soile Isokoski.

Mati Hiisi foto

ITA SERMAN

Soile Isokoski räägib avalalt naeratades, et viimase kolme aasta jooksul on ta koduses Helsingis saanud olla kolm nädalat, ja et sel suvel on tal pärast kümnet aastat maailmalavadel esinemist oodata esimest suvist puhkust... Seepärast eriti hindab ta esinemispaigana neid kohti, kus tuttavad ees ootamas ja olemise kodusemaks muudavad. Tänu sellele sai esimesel võimalusel tulnud ka Tallinna.

Reedel ja pühapäeval niisiis võib Soile Isokoskit kuulata Estonia Teatris, ooperis "Boheem".

Mimi osas astub ta kevade poole üles ka Viini Riigiooperis.

Ja Mimi oli ka esimene roll üldse – Helsingi Rahvusooperis. "Siis olin ma alles täiesti kogemusteta, ja mul on sellest nii armsaid kui kibedaid mälestusi," muutub lauljatar, kelle põhiliseks tööpaigaks praegu Viini Riigiooper, hetkeks nostalgiliseks.

Veel võib Soile Isokoski esinemisi seostada juhtivate teatritega mitmel pool Saksamaal, Veneetsias ja Salzburgis, Tokyos ja Tel Avivis, ja muidugi Milano La Scalas. Kontsertide puhul kuulusid nimistusse pea kõik Euroopa suuremad keskused ja enamik maailmakuulstatust dirigentidest.

Sajandivahetusel Ameerikat vallutama?

Uus aasta algab Soile Isokoskil eriti hoogsalt. Prantsusmaal plaadistatakse lähiajal **Claudio Abbado** juhatusel **Mozarti "Don Giovanni"**, siis tulevad esinemised Viinis, seejärel kontserdid Berliini Filharmoonikutega **Zubin Mehta** juhatusel. Kevadel on oodata debüüti *Covent Gardenis* – Mozarti ooperiga "Cosi fan tutte", Mahleri 4. Sümfooniast **Riccardo Muti** juhatusel, siis etendusi Viini Riigiooperis ning sügisel esimest korda Pariisi Bastille' teatris.

makse nõuab. "Ma ei arva hoopiski, et raha on siin elus kõige tähtsam: kaugel sellest. Aga see on põhimõtte küsimus. Pealegi on elu kallid kõigile ühtmoodi – pärinegu inimene kust tahes."

Rohked esinemised Euroopas on mõistagi aidanud lauljanna enam "nime teha", ja see toob koos pakkumistega ühes ka valikuvõimaluse. Siiski loodab Soile Isokoski, et lähemal ajal saab jälle laulda ka koduses Helsingis. Rahvusooperi uue juhtkonnaga on plaani peetud päris tõsiselt. Viimasel ajal on ta kodus saanud esineda vaid uue ooperimaja avamisel kolm aastat tagasi, ja sügisel uut teatrit hooaega sisse juhatades. Kõnealusesse ajavahemikku mahub muide ka esimene esinemine Tallinnas – 1994. aastal Estonia Kontserdisaalis. "Tore, et olen nüüd kodule nii lähedal!" põhjendab Soile Isokoski asjaolu, et talle on väga oluline, kus ja kellelega ta parasjagu koos laulab. Rääkimata sellest, mida ja missugusel tasemel tööd tehakse ning missuguse dirigendi käe all.

Helsingis, kus ta siiski ka korterit peab, pole kaugelki vaba. Kulub hoopis kõikvõimalikeks argiaskeldusteks. "Kodus on mul alati kiire, hullumeelselt kiire," selgitab ta. "Vaba hetk võib tekkida vahel mõnes võõras linnas. Siis lihtsalt lesin hotellitoas ja loen. Kes teab – ehk olen veidi hellitatud? Ikkagi lauljanna..." küsib ta äkki kavalalt naeratades ja lisab, et üks kirg on tal veel siiski.

"Mulle meeldib kohutavalt igasuguseid põnevaid sööke valmistada," räägib Soile Isokoski, kuidas ta kusagil pikemat aega viibides ikka köögivõimalusega elamist soovib. Et järele proovida, kuidas üks või teine antud paigale iseloomulik roog valmib. Tõeline itaalia pasta näiteks.

Esmaspäeval Tallinnast lahkudes ei tee lauljanna seda ootuspäraselt hoopiski Helsingi kaudu. "Jõuaksin seal vaid korra süüa, et siis kohe edasi lennata," põhjendab ta. Aga soome toidud – teadagi – kõik ammu ära proovitud... Kuigi – lemmikroog on siiski just kodunt: Põhja-Soo-

igav. Pealegi võtsin ma mõni aasta tagasi vastu olulise otsuse: minule on kõige tähtsam laulmine. Ma armastan oma tööd, ma tean ja tunnen täpselt, mida teen.

Muidugi unistan vahel rahulikust ajast Lapimaal, mõtlen – kus ma kunagi olen ja mida teen. Et mul pole peret ja peaksin rohkem mõtlema tulevikule – näiteks kunagi maja ostma," arutleb Soile Isokoski.

Kui aga äkki peaks kõigele vaatamata tulema Suur Armastus?

"Tulgu!" läheb lauljanna elevile. "Tulgu ainult!"

Tõsineb siis ja arutleb: "Me vaatame liialt palju seljataha ja mõtiskleme sellest, mis on tehtud. Ja unistame, mis võiks tulla. Aga unustame praeguse hetke. Ent ma olen siin – nüüd ja praegu, ja nautin oma tööd. See hetk on kõige tähtsam! Iga päeva püüan ma elada nii, nagu oleks see viimane. Ja mul on vedanud, sest muusikas on see võimalik."

olitiid "Estoforas"